

גנזי המלך

קובץ שבועי בענייני יהדות מהוצאת **ארבע נופות**

411

להזמנת עלונים ולפרסום טל: 0732-776776 03-6777779 מופץ בכל הארץ ב-40,000 עותקים

"אַרְאֵנוּ וְלֹא עֵתָה אֲשׁוּרְנוּ וְלֹא קָרוֹב דָּרְךָ כּוֹכֵב מִיַּעֲקֹב וְקָם שִׁבְט מִיִּשְׂרָאֵל וּמַחֲץ פְּאֵתִי מוֹאֵב"

המשיח בוכה

מתוך דרשותיו של הרב אמנון יצחק שליט"א

מספידים אחריו ואמרו: "הוי אמנה ירושלים" (תדבא"ר' ל). 'נתנמנב' פי'; שעלה בדיבורו לעולם הנסתר וראה את סערת הגעגועים כביכול של השמים וכל צבאיו סוערים בוכים ונכספים לגאולה הוא ראה שאין שם בשמים שלוח ואין שם שקט.

'אמר רבי יהודה: "אלמלי הווי ידעין בני נשא רחמימותא דרחימ קב"ה לישראל הווי שאגין ככפיריא למרדף אבתריה" דתניא; בשעתא דנחת יעקב למצרים, קרא קב"ה לפמליא דיליה, אמר להון: "כלכון חותו למצרים ואנא איחות עמכון" (זוה"ק' 'שמות' ה).

['אמר רבי יהודה: "אלמלא הווי יודעים האנשים את האהבה שהקב"ה אוהב את ישראל, היו שואגים ככפיר לרוץ אחריו" ששנינו בשעה שירד יעקב למצרים קרא הקב"ה לפמליא שלו ואמר להם; "כולכם רדו מצרים ואני ארד עמכם"] ('תרגום'). ומובא; "פי יקנה כף אֶבְיֹן... (דברים' טו ז) ופעם ראה מלך המשיח את ריב"ל ושאל אותו על ישראל שבעולם, א"ל ריב"ל: "כי הם יושבים ומצפים לביאתו" וכששמע כן געה החסיד (מלך המשיח) בבכיה רבה, מתשוקתו לבוא לגאולם ('אוה"ח' דברים' טו ז).

המשך בעמ' 2 <<<

לחשוב אחרת השישועה קרובה לבוא כי אז סופו יהיה גיהנם.

והקב"ה כאילו מתרעם על בני ישראל; למה לכם לשאול אצל אדם כזה שיש לו עין רעה על ישראל הכי חסר את מי לשאול בדברים כה רציניים העומדים ברומו של עולם? אל לו לדור דעה ואף הבאים אחריהם להזדקק לאלו בורות הנשברים, היה להם לשאול במקור העליון לבקש מנביאי ה', נביאי האמת וקדושי עליון, מהם יקבלו תשובה אמיתית של עידוד ונחמה. שאלו את זקניכם ויורו לכם איך לקוות ולצפות לישועה, שהרי קרובה לכם השתדלו לשפר מעשיכם, כי אז הישועה קרובה לבוא.

"כי קרובה הישועה לבוא" אינו אומר. "קרובה ישועתכם" אינו אומר. אלא; "ישועתי". א"ל הקב"ה לישראל: "אם אין לכם זכות, בשבילי אני עושה. כל ימים שאתם בצרה אני עמכם" שנא; "עמו אֶנְכִי בְּצָרָה" (תהלים' צא טו) "ואני גואל את עצמי" ('שם'). איתא; 'פעם אחת נכנס ר' צדוק לבית המקדש וראה אותו חרב, אמר לפניו: "רבש"ע אבי בשמים החרבת את עירך ושרפת את היכלך ושבת ושקטת"? מיד נתנמנב ר' צדוק וראה את הקב"ה שהוא עומד בהספד ומלאכי השרת

'שאלו ישראל לבלעם: "אימתי תהיה ישועה"? אמר להם: "אֶרְאֵנוּ וְלֹא עֵתָה אֲשׁוּרְנוּ וְלֹא קָרוֹב דָּרְךָ כּוֹכֵב מִיַּעֲקֹב וְקָם שִׁבְט מִיִּשְׂרָאֵל וּמַחֲץ פְּאֵתִי מוֹאֵב" (ישעיה' נא א) (שמו"ר' ל כד). ולכאורה יש להבין; מה אמר הקב"ה ומה הוא פונה לישראל ואומר להם: "זוהי דעתכם"? הלא אלה היו דברי בלעם וזוהי דעתו והיה צ"ל: "זוהי דעתו של בלעם" ולא דעתכם של ישראל.

משמע מכאן; כי מכיון ששאלו לבלעם ושמעו את תשובתו ודעתו, גם בני ישראל התחילו לחשוב כך תשובתו של בלעם השפיעה עליהם שיחשבו השישועה לא תבוא בקרוב והקב"ה היודע רחשי לבב כל אדם ואדם ידע שהם נוטים לחשוב כמו בלעם אשר צינן את האמונה שבכל רגע יש לצפות לגאולה ולישועה. על זה עמד ושאלם: "זוהי דעתכם"? האם הושפעתם מדבריו של בלעם? הוא אמנם חושב כך כי כדאי לו לחשוב כך, הקב"ה מגלה סוד לבבו הרע של בלעם ואומר לבני ישראל, כי קשה לו

גנזי המלך דברים הטעונים גניזה גנזי המלך דברים הטעונים גניזה

>>> המשך מעמ' 1

וכתב רבנו בחיי; 'ודע; כי עניני הגלות הזה הראשון רמז לעניני גלותנו זה האחרון שאנו עומדים בו בשעבוד ויסוריך.. ואנו מצפין לישועת הש"ת, כענין שאמר דוד הע"ה על הענין הזה: 'נפשי לה' משמרים לפקר שמרים לפקר" (תהלים קל ו) ממתנינים וחוזרים וממתנינים ואם תאחר הגאולה לבוא, הכל להוסיף שכר לנו ולהטיב אותנו באחריתנו וכדי להוסיף פורענות ועונש לאותם המשתעבדים בנו. וכשם שמצינו שנדחקה להם השעה לישראל במצרים מעת בא הגואל הראשון לפני פרעה ואמר לו בדבר הש"ת: "שלח את עמי וְחָזְגוּ לִי בְמִצְרָיִם" ('שמות' ה א) ואחרי זאת כבדה עליהם העבודה ונתעוררה עליהם השנאה מאד על מה שהיתה, כן בגאולתנו זאת העתידה בהגלות הגואל האחרון, תתעורר השנאה בין העכו"ם לישראל ויוסיפו שעבוד על שעבודם ויהיה הגואל נגלה וחוזר ונכסה כדי להטעות את העכו"ם ולהקשות את לבם שכן מצינו בגאולת מצרים שנגלה להם משה וחזר ונכסה מהם... כן הגואל לעתיד; יהיה נגלה וחוזר ונכסה, שהרי גאולה זו עתידה להיות כדמיון גאולת מצרים בהרבה ענינים. וכן אמר הנביא: "פִּימִי צִאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֶרְאֶנּוּ נִפְלְאוֹת" (מיכה ז) וכאשר יתקרב הקץ תהיינה צרות רבות ומתחזקות והוא סימן הישועה לישראל. וכן אמרו; "פִּי יְבֹא כְּנֶהְרֵ צֶר רֹחַ ה' נֹסֶסֶ בּוֹ" ('ישעיה' נט) 'אם ראית דור שצרות רעות באות עליו כנהר חכה לו, שנא'; "פִּי יְבֹא כְּנֶהְרֵ צֶר רֹחַ ה' נֹסֶסֶ בּוֹ" וסמיך ליה; "וְכָא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וְלְשִׁבְי פֶּשַׁע פְּיָעֻקֵּב נֶאֱמַר ה'" ('רבנו בחיי' 'שמות' ה כב).

החיים')

"יִנְרָא פִּינְחָס בְּן אֱלֶעָזָר בְּן אֶהֱרָן הַכֹּהֵן גִּבּוֹר מִתּוֹךְ הַעֲדָה וַיִּקַּח רֶמֶחַ בְּיָדוֹ" ('במדבר' כה ז)

'נענה פנחס באותה שעה ואמר: "אין כאן אדם שיהרוג זמרי? היכן הן אריות?" כיון שראה שהכל שותקין עמד מתוך סנהדרין שלו' ('לקו"ש' 'במדבר' כה תשעא). מדרך התורה שאין לאדם לחפש דרכים להתבלט וכבר אמרו; 'המורה הלכה בפני רבו חיוב מיתה' ('ברכות' לא) וכן אמרו; 'בשעת המפזרים כנס' ('ברכות' סג) 'שהגדולים שבדור מרביצים תורה ולא ליטול שררה עליהם, אלא לאחוז במדת הענוה' (רש"י שם). אכן התורה דורשת מהיחיד שיוכל להתרומם מן השגרה אם השעה

צריכה לכך ולא להסתכל על אחרים כלל. וזהו אמרם; **'כל מקום שיש חילול ה' אין חולקים כבוד לרב'** ('ברכות' יט). פנחס הרגיש אל נכון את צו השעה, הוא הבין שלמרות שהדין נותן; שהבועל ארמית אינו חייב מיתת בית דין ורק יש רשות לקנאים לפגוע בו ואם בא לימלך אין מורין לו לקנאות ('סנהדרין' פב). בכל זאת הבין שמוכרחים לסלק את החילול השם הגדול מחד וגם להשקיט את הקטרוג מעל הקהל ועם זאת לא קפץ בראש אלא חיכה שהגבורים הנמשלים לאריות יטפלו בדבר, אבל כשראה שאין איש מתלבש בקנאה על כבוד שמים הבין שהדבר תלוי בו ומיד הניח מדרשו ואחז בשפת המעשה.

זאת היא תורת; 'ניקם מתוך העדה' ('במדבר' כה ז) שמלמדת לנו התורה כאן, מצד הדין לא היו מחויבים לפגוע בזמרי והיו יכולים להישאר אדישים לכל הענין ורק להרוג את אלה שעבדו עבודה זרה ואם כן מי הוא זה יערב לבו לפגוע בנשיא שבט ולהפקיר את חייו, הן בשעת מעשה והן מצד נקמתם של משפחתו ושבתו?! ובכל זאת לולא תלמיד חכם צנוע זה שהפך לאש להבה לקדש שם שמים ולהציל את ישראל, לא היה נשאר שריד ופליט לשונאיהם של ישראל באותה שעה, כמו שהוא אומר: **"בְּקִנְיָא אֶת קִנְיָתִי בְּתוֹכְכֶם וְלֹא כְלִיתִי אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּקִנְיָתִי"** ('במדבר' כה ז).

אבל אחרי כל גבורת הנפש הזה, מה אומרים הבריות? אמרו חז"ל; **'התחילו שבטים מבזין אותו: "ראיתם בן פוטי זה שפטם אבי אמו עגלים לעבודת כוכבים והרג נשיא שבט מישראל"'** ('סנהדרין' פב) לא רק שהם לא התעלו למדרגה כזו, אלא עוד ביזו אותו על מה שפגע באדם נכבד והוא אינו אלא נכד של יתרו שהיה כומר לעבודה זרה. והאמת שגם בזה שגו, שהרי גם יתרו בעצמו גבור נפש היה למרוד נגד כל סביביו אחר שהשתכנע באפסיות העכו"ם ולא עוד אלא שהניח כל אשר לו והלך למדבר לקבל את התורה.

זהו דרכם של הבריות; להמשיך אחרי דרך כבושה ולא לבדוק אם אינה דרך עקומה של 'לסטים כמותך כבושה' ('עירובין' גג). אוהבים הם את המקובלות בבחינת; 'מְלַמְּדָה' ('ישעיה' כט יג) שמתרגלים אליהם אחת ולתמיד מבלי להצטרף לקלוט תמיד דברים חדשים ואינם רוצים בשינוים כל שהם כך איש המורם מעם המקנא לכבוד שמים; לא די לו במסירות נפש בלבד אלא צריך גם לסבול את זעמם של הבריות.

גישה נפסדת זאת של דרך כבושה; שרש האבדון היא המביאה לחיים

שטחיים, בלי חשבון הנפש והתבוננות מה חובתו בעולמו, האדם נסחב על ידה בזרם החיים, כאילו היה גלגל קטן במכונה גדולה הסובב באופן אוטומטי, מבלי להשתמש בכח הבחירה שלו, כמה אזלת יד וקנאת איש מרעהו בחיים כאלה שאנו מכנים דרך כבושה.

וכבר כתב הרמב"ם בהקדמה לסדר זרעים; 'מי שאין לו חכמה... נסעו משכל אמו לשכל אשתו' ומכנה שם את אלה החיים בלי מחשבה בשם; 'לולא המשתגעים היה העולם חרב' שאין צורך בהם אלא 'הם סיבה לישוב העולם' כדי לספק צרכיהם של החכמים. ואפילו כשעוסקים במצוות נעשים בצורה של; 'מְצֻוֹת אֲנִישִׁים מְלַמְּדָה' ('ישעיה' כט יג). בלי חיות או מחשבה ועל זה הרעישו עולמות בעלי היראה, שהעיקר הן מצוות הלבבות שמהן תוצאות חיים.

אולם כיום בעולם המודרני שבו נתרבו לאין שיעור הסכלות והשטות התדרדרה עוד יותר הגישה של דרך כבושה בעוד שפעם היא גרמה לחיים שטחיים ללא מחשבה הרי היום מביאה לידי קלות וזלזול אפילו במצוות המעשיות. והכינו להם בורות נשברים הנקראים; רעפארם להרעיל את הציבור ומה נורא החיוב לקנא לעלבונה של תורה שאלפי שנים מסרנו נפשנו עליה ובזכותה התקיימנו והחזקנו מעמד בדיעה ש"נצח ישכאל לא ישקר" ('שמואל' א טו) אבל אוי לעלבונה של תורה שלסטים אחדים העיזו לסלול דרך שעליו נאמר; **"וּפְשָׁעִים יִפְשְׁלוּ בָם"** ('הושע' יד) ולהכריזו לדרך כבושה לרבים וכבר ראינו התוצאות המחרידות משטות הנה כשיצא הקצף מגרמניה מקום מושבם ונשמדו מליונים מישראל.

והנה בעבר; גם דברים חיוביים נשמרו ע"י ההליכה בדרך כבושה. כיום דוגלים בדמוקרטיה שלכל אחד הזכות לעשות כרצונו ואף בעניני דת, אולם שוכחים מה שאמרו חז"ל; 'אין לך בן חורין אלא מי שעוסק בתורה' ('אבות' ב) לפנים כל רב היה מוכרח להיות בקי בש"ס ופוסקים וממילא כל עניני דמתא היה מסדר על צד היותר טוב כדת וכדין וכן כל בית יהודי היה כשר וכל הילדים חונכו ברוח ישראל סבא.

אולם היום לקינו בכפלים שגם זה התקלקל ושורה הפקרות גמורה, האם היה אפשר להעלות על הדעת שרבנים היושבים על מזדן לא יפתחו גמרא רק פעמים בשבוע, מתי שמוכרחים ללמוד עם בעלי בתים? ר' אברהם פינסקר ז"ל פעם שגה לפי דעתו בהוראה אחת ומיד עזב את הרבנות ונסע לוואליזין לכמה שנים ואילו היום; **"איש הישר בעיניו**

גנזי המלך דברים הטעונים גיזה גנזי המלך דברים הטעונים גיזה

יעשה ('שופטים' יז ו)

על כן מוכרחים היום לגבורות ומסירותו של פנחס באופן תמידי ולא רק למקרים יוצאים מגדר הרגיל, מוכרחים לעמוד בפרץ על כל פרט ופרט מהחיים היהודיים, דברים שפעם היו נחשבים

למובנים מאליהם, כמו; כשרות, שמירת שבת, חינוך הילדים וקביעת עתים לתורה, מוכרחים להתנער מה"אָזלת יד" ('דברים' לב לו) והקלות הנוראה וליסד את הכל מחדש ע"פ דרכי אבותינו ולא להתפעל מהלסטים הם העזי פנים שבדור,

ההדיוטים שקפצו לראש וסללו דרכים נלוזים המגיעים עד שערי מות. ואם באמת נעשה כן; אז תהיה הדרך הכבושה לרבים, דרך שעליה נאמר; **"פי ישרים דרכי ה' וצדקים ילכו בם"** ('הושע' יד). ('המוסר והדעת').

מעשה זמרי

"והנה איש מבני ישראל בא ויקרב אל אחיו את המדינית לעיני משה ולעיני כל עדת בני ישראל" ('במדבר' כה ו)

לאור המאבק הקשה שנמשך בימים אלה לעורר את הציבור להתרחק מאילי הזמר מחטיאי הרבים ושיריהם נשמעו תלונות רבות מהחלשים שבציבור: "שאינם יכולים להיפרד מהשירים של אותם אלילים כי הם אדוקים בהם מאד". והם הולכים לחפש רבנים שיתנו להם היתרים כדי להשקיט את מצפונם כדי שיוכלו להמשיך ללכת בשרירות לבם. וכיון שבימים האחרונים יצאו כמה רבנים לתת היתר לשמוע לשירים של אלילי הזמר בלי להתייחס לדברי גדולי ישראל שליט"א וזצוק"ל שהביעו את דעתם דעת תורה להתרחק מהם מאד, **לכן מצאתי נכון לברר את הענין כדי לסתום את הפרצה הגדולה הזו;** כבר הביעו גדולי הרבנים, ראשי הישיבות ומחנכים את דעתם על התדרדרות הנוראה של המוסיקה החרדית בדור האחרון, אבל לצערנו הרב כמעט כל העוסקים ביצירת

המוסיקה לציבור החרדי אינם רוצים לשמוע לרבנים וממשיכים להכניס עוד סגנונות חדשים שלא שערום אבותינו ומחללים את כתבי הקדש ע"י השירים הזולים שלהם והדבר הגיע עד חילול ה' ממש. אמנם מודים הרבנים המתירים שאסור להשתתף ב'ערבי שירה' והופעות של זמרים בכל צורה שהיא ורק מתירים לשמוע לשיריהם בלי שום הגבלה. **ויש לשאול:** "האם בכלל מותר לרב לפסוק בלי לדעת מה הוא מתיר? האם הם שמעו את כל השירים של אלילי הזמר כדי לתת היתר גמור על הכל? בזמן שהם מודים לדברי גדולי ישראל שהזמרים הללו מחטיאי הרבים, האם לא ראוי לבדוק היטב בנושא קודם שנותנים פסק דין להתיר, אולי יש בשיריהם קלות ראש, אלימות, או פריצות שאינם ראויים לשמוע ואינם ראויים להיות מחוברים למילים של קודש? האם התורה היא הפקר לכל עם הארץ לעשות שירי 'פופ', 'רוק', 'ראפ', 'טרנס'... מפסוקים ודברי תורה? ומי יכול להתיר דברים כאלו נגד דברי חז"ל בגמרא; **עשאוני בניך ככינור שמנגניך**

בו ליציבים ('סנהדרין' קא). הדבר דומה למעשה שהיה לפני אלפי שנים; **הלך שבטו של שמעון אצל זמרי בן סלוא ואמרו לו: "הן דנין דיני נפשות ואתה יושב ושותק"? עמד וקיבץ כ"ד אלף מישראל והלך אצל כוזבי** ('סנהדרין' פב). **ופירש הרב יוסף חיים זוננפלד זצ"ל;** שכונתו של זמרי היתה להורות לבני שבטו 'פשרה' בחטא; שהתיר להם לקחת את בנות מואב (כי לא מצא איסור בתורה לזה) ובלבד שלא יעבדו עבודה זרה. **וגם עשה הוראה למעשה והביא את המדינית לפני משה רבנו;** להכריז שהיא מותרת ('חכמת חיים'). כמו כן; הרבנים הללו אוסרים את העבודה זרה (ההופעות של האלילים שבאים כולם להשתחוות להם כשרוקדים על הבמה) ומתירים את הפריצות (מוסיקת 'רוק'...) **ואפילו אומרים:** "שגם הם שומעים לשירים של מחטיאי הרבים הללו" **מעשה רב ר"ל.** **"כל מקום שיש חילול ה' אין חולקין כבוד לרב"** ('ברכות' יט). ('אלה אלקיך ישראל' לרב אפרים לופט שליט"א תשע"ב עמ' 37) ■

אין זמן פנוי

"אל תשמח ישראל אל גיל פעמים" ('הושע' ט א) אל לו ליהודי להתענג כדרך שמתענגים הגוים. לגוים נשארות שעות פנויות אחרי גמרם את עבודתם והם מחפשים שעשועים ומשחקים למען בלות את השעות הפנויות הללו. היהודי אין לו שעה אחת פנויה בחייו. לאחר שגמר היהודי את עבודתו מוטלת עליו החובה לעסוק בתלמוד תורה. מי שאיננו מוכשר

ללמוד באופן עצמאי יעשה לו רב שילמדנו... התורה תובעת מהיהודי צורת חיים שכזאת; **"קדשים תהיו"** ('ויקרא' יט ב) היהודי יהא קדוש, הבית יהא קדוש, כל לב יהודי יהא קדוש. **"ואבדל אתכם מן העמים להיות לי"** ('ויקרא' כ כו) אם אתם מובדלים מן העמים הרי אתם שלי. בתקופה האחרונה חדלו מללמוד תורה וממילא נשאר זמן פנוי. מה עושים? באים

יהודים וממלאים בהמוניהם בתי שעשועים ותיאטרונים, חוזרים משם לבתיהם ספוגים רוח טומאה ונטמא גם הבית היהודי... מקומו של היהודי הוא בבית המדרש, שם יהגה בתורה או ישפוך לבו בפרקי תהלים. התרו בנו חז"ל על כך; **"אם אין אתם מובדלים מן העמים, הרי אתם של נבוכדנצר וחבריו"**. ('עקבתא דמשיחא' כ. הרה"ג ר' אלחנן וסרמן זצ"ל הי"ד) ■

הרגשה של חכם

מרן ראש הישיבה זצ"ל כבר תפס את הרמאות שלהם בשנת תשל"ה ואמר ברבים: "אני שומע שיש ענין של 'שירה

חסידית'. אינני יודע אם זה כשר או לא, אבל דבר אחד אני משער; שבדאי אין לה שייכות לחסידות. ואינני יודע אם

מתאים לבן ישיבה שתהיה לו הרגשה בזה (מתוך 'מחשבת מוסר' הרה"ג אלעזר מן שך זצ"ל) ■

פרשת 'בלק' ו'פּרֹץ גִּדְרַי יִשְׁכְּנוּ נַחֲשׁ'

הזמרים הפסולים וקלקולם

זמרים פסולים

ראוי לברר על דבר אחד שאמר הגר"א ויינטרוב זצ"ל על הזמרים הפסולים; 'שהטוב שבהם הוא שותפו של עמלק'. אולי קשה להרבה אנשים לקבל את הדבר הזה, כי כולם מבינים למה צריכים להתרחק מאותם זמרים רשעים שעוברים על איסורי תורה חמורים שהם ב; 'יהרג ואל יעבור' (סנהדרין' עד) אבל קשה להם להבין למה צריכים להתרחק מאלה שהם שומרי תורה ומצוות, שלא נמצאו חוטאים בחיים הפרטיים שלהם ורק חוטאים במה שמושכים את הציבור ללכת להופעות שלהם או לשמוע את השירים הטמאים שלהם, שרוב הציבור לא מבין: "מה כל כך רע בזה?" אלא הוא הכח של עמלק; "אֲשֶׁר קָרַף" (דברים' כה יח) כמו שנתנו חז"ל את המשל; 'משל לאמבטי רותחת שאין כל בריה יכולה לירד בתוכה. בא בן בליעל אחד, קפץ וירד לתוכה אע"פ שנכזה, הקרה אותה בפני אחרים' (רש"י) כך עושים הזמרים הפסולים האלה; ובמיוחד בעלי הזקנים שנראים כבני תורה, הם המשפיעים החזקים לגרור אלפים ורבבות אחריהם לשבת במושב לצים ולשמוע שירים של פריקת עול וללמד אותם שח"ו לא צריכים לשמוע לרבנים שאוסרים אותם ואת ההופעות שלהם, הרשעים האלה הם מקררים ומצננים את הציבור להרחיק אותם מדרך התורה ובודאי הם 'שותפו של עמלק'. ('אלה אלקיך ישראל')

צודקים דברי רבנו יהודה החסיד שכתב; שתזהר האשה שלא תשמע קול של איש, שכל שהאיש מוזהר האשה מוזהרת... והנה ודאי קול איש ערוה לא נמצא כן בפוסקים, דסתם קול אשה מעוררת תאוה ואין סתם קול איש מעוררת תאוה אבל כשהיא שומעת באופן שהיא זנה עצמה מזה ונהנית מקול המעורר יצרה, פשיטא דאיכא איסור וכאשר מסיים 'שמכל שהאיש מוזהר האשה מוזהרת' ('שבט הלוי' ה קצז)

אין הבדל

'ההפלאה בין הוראת איסור והיתר להוראת הגדרים והגזרות, הפלאה זו היא גילוי פנים בתורה ומבזה תלמידי חכמים. ונמנין בין אלו שאין להם חלק לעוה"ב ונפסלין לעדות'. ('אגרות חזו"א' ג צג)

מיהם המינים?

'השיטה לעשות את התורה לחלקים שונים; הוראה באיסור והיתר, חלק אחד והוראה בשוק החיים, חלק שני. להיות נכנעים להוראות חכמי הדור בחלק הראשון ולהשאיר לחופש בחירתם, בחלק השני. היא השיטה הישנה של המינים ברידת היהדות באשכנז אשר הדיחו את עם ישראל, עד שנתערבו בגויים ולא נשאר מהם לפליטה' ('שם' צב)

ערבי שירה

'ת"ר; ההולך לאיצטדיונים ולכרום וראה שם את הנחשים ואת החברין, בוקיון ומוקיון ומוליון ולוליון, בלורין סלגורין הרי זה מושב לצים ועליהם הכתוב אומר: "אֲשֶׁרֵי הָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא קֶלֶף... פִּי אִם פְּתוּרַת ה' תִּפְצוּ" ('תהלים' א א). ('ע"ז' יח)

נשים בכלל האיסור

'יש חושבים להקל בדברים האלה לנשים שאין להם עון ביטול תורה ואולם יש לדעת ששחוק וקלות ראש מזיקים יותר לנשים מכיון שדעתן קלות עליהן וכשעושים הצגות של שחקנים וזמרים לנשים, הדבר יותר חמור, כמבואר בשו"ת 'שבט הלוי'; 'ולמה שכתבנו

'ניצמד ישראל לבעל פעור' (במדבר' כה ג)

למה יש ביקוש היום לשמוע דוקא מוסיקה פראית במקום לשמוע שירים יהודיים יפים ומכובדים? ואיזה הנאה מקבלים משירים כאלה? הגאון ר' חיים שמואלביץ זצ"ל נותן תשובה לשאלות אלה בשיחה לפרשת פנחס תשל"ב, הוא שואל: איך היה אפשר שבני ישראל נצמדו לבעל פעור? הרי אין לך עבודה זרה מגונה ממנה וכל המבזה את האליל שלהם היו משבחים אותו כמבואר בגמרא; 'מעשה בסבטא בן אלס' (שביזה אותה ביותר) 'היו משרתי ע"ז מקלסין אותו ואומרים: 'מעולם לא היה אדם שעבדה לזו בכך"' ('סנהדרין' סד) אומר הגר"ח שמואלביץ ונראה מזה; שלא היה ענין הע"ז בעצם התרזה לפניה אע"פ שהוא בזיון אלא אדרבא; עיקר עבודתה הוא במה שמבזין אותה וסבטא בן אלס שביזה אותה ביותר, הוא הוא שעבדה באופן מיוחד ואותו קלסו עובדיה שמעולם לא היה אדם שהגיע לסוף ענינה של ע"ז זו, שכל כמה שמבזין אותה יותר עובדים אותה. וביאור הדברים הוא; שמהות ע"ז של פעור היה בפריצת כל הגדרים, שהרי אף עובדי ע"ז גדורים הם וחייבים הם לכבד את אלילים ולעובדו, לעומת זאת עובדי בעל פעור אין להם שום גדרים, שכל עבודתו בביזויו וכל כמה שמבזין אותו יותר, יותר עובדים את הע"ז בכך וזה שקנח בחוטמו והגיע לשיא ביזוי הע"ז, הוא השיג השיא של ע"ז זו. ומובן היטב כח משיכתה של ע"ז זו, שהרי ענינה שהכל הפקר לאדם ואינו גדור בשום גדר ודאי שיש בזה כח משיכה גדול מאד, כמו שאנו רואים שאף בזמן הזה קיימת השקפת עולם כזו. ואף שבטלו יצרא דע"ז, הנה השקפה זו קיימת

מינות וערבי שירה שוים

וכן כתב הגאון רבי מיכל יהודה לפקוביץ זצ"ל במכתב; 'בס"ד י"ג באייר תשס"ד... וכמו דאיתא בגמרא; "וּפְרֹץ גִּדְרַי יִשְׁכְּנוּ נַחֲשׁ" ('קהלת' י ח) מינות דמשכא דאתי למימשך בתרייהו' ('ע"ז' כז) וכן הוא ערב השירה... שכל המסירות של החינוך יופסד... והלכות גדולות למדנו מהגמרא; עד כמה מוטל על האדם להתרחק מכל אלו הדברים המושכים לבו של אדם, בין ע"י שמיעת האוזן ובין ע"י ראיית העינים ובין ע"י מעשיהם של יושבי קרנות, אף שיהיה אמתלא לומר; שהכנסה באה לצדקה ויהיה הפרדה של מחיצה בין גברים לנשים, כ"ז נכנס בזהירות להתרחק מכל

גנזי המלך דברים הטעונים גניזה

גם בימינו ועוד מוסיפה כח וכובשת לב צעירי האומות, לפרוץ כל גדרי עולם, אין שום איסור ואין שום מעצור למה שרוצים לעשות!... עכ"ל.

"וירא פנחס בן אלעזר בן אהרן הפנה ויקם מתוף העדה ויקח רמח בידו" (במדבר' כה ז).

'וירא פנחס ראה מעשה ונוכח הלכה, הבעל ארמית קנאין פוגעין בו ועשה לו י"ב ניסים' (במד'ר' כ כה) עי"ש. מזה עידוד גדול שלא ליפול ביאוש בזמן שרואים שהדור כ"כ פרוץ כמו בזמננו ובאות מחשבות יאוש מה יכולים לעשות? לא נכון! הלא פנחס איש יחיד היה ולא מהמפורסמים **אדרבה השבטים היו מבזים אותו ואומרים לו: 'בן פוטי זה' (רש"י) והוא הציל את כלל ישראל.** ואפשר לומר שזוהי ההדגשה בתורה; **"ויקם מתוף העדה"** זאת אומרת; איש מבין שורות הקהל הרחב עמד והציל **"בןקנאו את קנאתי"** (שם' כה יא) את כלל ישראל. ומה שנכנס במחו של אדם; מי אני ומה אני וכי בכחי לעשות מה? ענוה פסולה זו עושה שמות במחנה היראים לדבר ה', היא מחשבה פסולה ולא נכונה, כי האמת היא כמו אצל פנחס שהוא עשה את שלו ואח"כ י"ב נסים נעשו לו, נסים גדולים ונפלאות שנזכרים במדרש הנ"ל. ולכאורה יש לשאול; הלא גופי תורה למדים מרמו שבתורה וכאן התורה לא חסה על מלה שלמה לכאורה מיותרת; **"ויקח רמח בידו"**. המלה; **"בידו"** לכאורה שלא לצורך, אלא במה יקח ברגלו? ואפשר

לומר; שהוא רק לקח את הרומח **"בידו"** ואח"כ הכל בנסים נעשה לו, **כמ"ש חז"ל בעבודת המשכן בשם מדרש תנחומא; 'אמר משה לפני הקב"ה: "איך אפשר הקמתו ע"י אדם?" אמר ליה: "עסוק אתה בידך, נראה כמקימו והוא נזקף וקם מאליו"** (פקודי' לט רש"י) עי"ש. **"פינקס בן אלעזר בן אהרן הפנה" ה'אוהב שלום ורודף שלום'** (אבות' א יב) בודאי לא הרג זכוב מימיו וכי בכחו ובטבעו לדקור? אלא ודאי **כמבואר**; הוא רק לקח הרומח **"בידו"** והשאר נעשה בנסים וכמ"ש הר"י; **"בא לטהר מסייעין אותו" (שבת' קד) כי יעזור ה' לשבים כאשר אין יד טבעם משגת' (שערי תשובה' א) עי"ש.** (**'זכרון מאיר'**)

"תקטאתי פי לא ידעתי פי אתה נצב לקראתי" (במדבר' כב לד)

בלעם הלך בדרך לא טובה כנגד רצון ה' לקלל את ישראל ובדרך התחילו הצרות; האתון נטתה מן הדרך והלכה בשדה, אח"כ לחצה רגלו אל הקיר ולבסוף רבצה תחתיה. בלעם הכה אותה פעם אחר פעם והמצב רק נהיה יותר גרוע. לפתע נפקחו עיניו והוא ראה את המלאך ניצב לקראתו וחרבו שלופה בידו, כעת הבין את התנהגותה של האתון ואז אמר למלאך: **"תקטאתי פי לא ידעתי פי אתה נצב לקראתי"** (במדבר' כב לד) אם לא ידע, במה חטא? הסביר השל"ה הקדוש **זצ"ל**; בלעם חטא בכך שלא ידע! **"לא ידעתי"** אינו תירוץ. יבוא אדם לעולם העליון ויתברר לו שיש הרבה דינים שעבר

עליהם בשוגג, מחוסר ידיעה. הוא יטען ויאמר: **"לא ידעתי"**. ויענו לו: "זו אינה תשובה. למה לא ידעת? למה לא השתתפת בשיעורי תורה, מדוע לא למדת? אפילו נכרי נהרג על שהיה לו ללמוד ולא למד (בבא קמא' צב). ואם למד 'בערך' בלא שהיו הדינים מחוורים על בוריים; **'שגגת תלמוד עולה זדון'** (אבות' ד יג). גם בחוק האזרחי להבדיל, שריר הכלל של; 'אי ידיעת החוק אינה פוטרת מעונש'. יתר על כך; בלעם חטא בכך שלא הבחין שמשוהו השתבש, שהאתון אינה נוהגת כמנהגה וכנראה משמים מאותתים לו לשנות כיוון. נתבונן נא כלנו; האם הכל הולך לנו חלק? האם אין שיבושים גם בחיינו הפרטיים וגם במישור הציבורי כלכלי, החברתי, המדיני? האם איננו צריכים לקום ולהתוודות: **"תקטאתי פי לא ידעתי"**?! הבה נדע, נשתפר ונתעלה.

ללכת בדרכי השם

ההולך בדרכיו של אברהם אבינו מקיים מצות עשה של הליכה בדרכו של המקום ברוך הוא שכן הבורא יתברך נהג עם בריותיו בעין טובה; **"פומת את דך ומשפיע לכל חיי רצון"** (תהילים' קמה) בגודש כה רב, עוזר הוא לאדם לגבור על יצרו ואינו מביא עליו נסיונות כדי שלא יוכל לעמוד בהם **'ובמקום גדולתו אתה מוצא ענותנותו' כמו שנאמר: 'מרום וקדוש אשכון ואת דבא ושפל רוח'** (ישעיה' נז טו) **וההולך בדרכי בלעם מתנתק מהבורא יתברך ומידותיו. (הרב מאיר שלום וולך שליט"א) ■**

חילול השם

של זמרים, מנגנים, מנצחים... היא; הורדת הרמה של הציבור לקבוצה הנחנתית וקטנונית במקום ציבור עובדי ה'... ואז ממילא חלה אצל החלשים התדרדרות איומה ביראת שמים ונגרמות תוצאות חמורות ביותר גם לשאר הציבור. **טעם נוסף**; בהופעות שלא בחול המועד או חנוכה יש גם את האיסור המוזכר בדברי הרבנים שליט"א שמשחרב בית המקדש אין לשיר וביותר בכלי זמר והתכנסות. **יוצא שהתכנסות של רבים לשיר (שלא בשמחה של מצוה) בעצם אומרת**; שלא אכפת לנו מהגלות ומחורבן בית המקדש. וא"כ; איך מבקשים שיבנה? ועבירה כשנעשית ביחיד, אינה אלא של הציבור גדול משתתף בה זה הוא חילול ה' עצום, ה' ישמרנו. (**'מראות הצובאות'** הרב יעקב ישראל לוגסי שליט"א) ■

'ערבי שירה'; פשוט מעלה לצערנו צחנה". חלק מהמכשולות שהיו ב'ערבי שירה'; לפני שאסרו הדבר היה ריבוי בהופעות כאלו והדבר גרם שזמרים נהפכו לדמויות מרכזיות בעיני בני נוער ובעיקר בנות הסמינר. וביותר שאז שרו להקות בשם 'פרחי' ואותם 'פרחחים' הפכו לחשובים. **ודברו עליהם**: "איך הם שרים יפה ורוקדים על הבמה...". **וכמוכן שהדבר הורס את כל סולם הערכים**; לתת חשיבות דוקא ללומדי התורה ולא למבלי עולם. וגם כיום כיון שהדבר התחיל לחזור שוב, יש בני נוער המעריצים זמרים 'כוכבים' חדשים. וגם התחילו לעשות 'פרחי'... כך שאם לא ילחמו בזה תחזור ח"ו התופעה הנ"ל במלוא תוקפה וגם עכשו זה מקלקל מספיק. **טעם נוסף**; הפיכת הציבור החרדי לציבור צרכני בידור ולמעריצי דמויות מפוקקות

הרב של קרית מוצקין, הרב דרוקמן כששאלו אותו אחרי שיצא חזק נגד ההופעות: "למה הוא מסכים עם גדולי ישראל בדבר זה, כי בהרבה ענינים הוא לא מקבל את דעתם?" **הוא השיב בלשון זה**: "ערבי שירה מעלים צחנה גם בלי פסק הרבנים. כל מי שחרד לחינוך ילדיו יעשה הכל כדי להדיר רגליו מהמופעים האלה... כשיורדים בצורה לא משוחדת לסוף דעתם של הרבנים האוסרים, מבינים שהדבר מושלל גם אם הם לא היו אומרים". **כדי להבהיר את הענין הביא הרב דרוקמן סיפור**: "אשה באה לרב עם שאלה על עוף. האשה לא הספיקה להכנס ללשכתו של הרב וכבר במסדרון 'פסקה' לה הרבנית: "תורקי מיד את העוף". לתמיהתה המובנת של אותה אשה הסבירה הרבנית: "העוף פשוט... מסריח". גם הנושא הזה של

'פרי חיים'

מרבינו מן בעל 'אילת השחר' שליט"א

הפה קדש קדשים

כאשר נתעוררו האברכים החשובים בני החבורה בכלל פוניבו' לאחר פטירתו הפתאומית של האברך החשוב ר' משה אדלר ז"ל להתחזק, וכבר הובא בגליון קכ"ח שאמר רבינו כי דבר ראשון זה תורה. אך בניחום אבליים הוסיף רבינו עוד ענין והוא:

על גודל חובת שמירת הדיבור בפרט אצל בני תורה, כיון שעיקר עסקם בפה והביא מה שאמר רבי שמעון בר יוחאי; 'כי אילו היה בשעת מתן תורה, היה מבקש שתי פיות; אחד לתורה ואחד לשאר דברים'. וכוונתו היתה; להראות כמה צריך לשמור בנקיות את הפה שעוסקים בו בתורה, עד שהיה ראוי ליחד פה שיהיה רק בשביל זה. לכן יראו להיזהר יותר (על אף שאינן נחשדין על כך) שלא לדבר שום דיבור אסור ולידע כי אפילו 'תיבה אחת' של דיבור לא טוב יכול לקלקל את מה שלומד.

ופירט רבינו; כי בכלל שמירת הדיבור הוא כל הארבע כתות חשמ"ל; חנופה, שקר, מספרי לשון הרע וליצנות וכן דברים בטלים.

הגמ' אומרת על בלעם שהיה יודע לכוון אותה שעה שהקב"ה כועס בה; 'והיינו דאמר להו נביא לישראל; "עמי זָכַר נָא... לְמַעַן דַּעַת צְדָקוֹת ה'". שאמר להם הקב"ה לישראל; "דעו כמה צדקות עשיתי עמכם שלא כעסתי בימי בלעם הרשע שאלמלי כעסתי לא נשתייר משונאייהם של ישראל שריד ופליט". וכמה זעמו? רגע. וכמה רגע? א"ר אבין; "רגע כמימריה". ואימת רתח? אמר אביי: "בהנך תלת שעי קמייתא כי חיורא כרבולתא דתרנגולא וקאי אחד כרעא" (כשמלבין כרבולת התרנגול ועומד על רגל אחת). שואלת הגמ'; 'כל שעתא ושעתא נמי קאי הכי? מתרצת הגמ'; 'כל שעתא אית ביה שורייקי סומקי' (קוים אדומים) 'בההיא שעתא לית ביה שורייקי סומקי' (ברכות' ז א). אלא כולו לבן.

ומביאה הגמ' מעשה; 'ההוא צדוקי דהוה בשבבותיה דר' יהושע בן לוי (בצדוקי שהיה גר בשכנות לר' יהושע בן לוי) הוה קא מצער ליה טובא בקראי (והיה הצדוקי מצער מאד את ר' יהושע בן לוי עם שאלות על פסוקים). יומא חד שקל תרנגולא ואוקמיה בין כרעיה דערסא (לקח תרנגול והעמידו בין כרעי המטה) סבר כי מטא ההיא שעתא אלטייה (כשתגיע אותה שעה שתחזיר

כרבולת התרנגול וזה סימן שהקב"ה כועס אז אקלל אותו וקללה בשעה זו מתקבלת) ולבסוף כי מטא ההיא שעתא ניים (בסוף כשהגיע אותו רגע זה נרדם ר' יהושע בן לוי). אמר: "ש"מ לאו אורח ארעא למעבד הכי (סימן שאי"ז דרך לעשות כן) "נְחַמְיוּ עַל כָּל מַעֲשָׂיו" (תהלים' קמה ט) כתיב. וכתוב; "גַּם עָנוּשׁ לַצְדִּיק לֹא טוֹב" ('משלי' יז כו) ('ברכות' שם) והבין מזה שאין לעשות כן.

ובתוס' הקשו; 'אף על גב דהצדוקים מורדין ולא מעלין וא"כ למה שלא יענישנו?' ותירצו; 'דהיינו בידי אדם. אבל בידי שמים לאו אורח ארעא להענישם ולהטריחם ולהורגם בידי שמים שלא כדרך בני אדם'. והוסיפו תוס'; 'ואי גרסינן הכא עובד כוכבים ניהא, דקאמר התם; העובד כוכבים ורועי בהמה דקה לא מעלין ולא מורדין' עכ"ל. משמע דלא ניהא להו כ"כ במה שתירצו, לכן כתבו 'דאי גרסינן עובד כוכבים ניהא', אבל אי גרסינן צדוקי קשה, דהא צדוקי 'מורדין'. וצריך לדחוק את החילוק בין להורגם בידי אדם, או בידי שמים. וקצת דוחק באמת; מה החילוק בין עושה בידיים, או שגורם להענישם בידי שמים.

ועוד יש לתמוה; דבשלמא המעשה הזה שנתנמנם בשעה שהחזיר הכרבולת של התרנגול, לא ידע מתחילה שיקרה לו כזה דבר, אבל את הפסוקים; "נְחַמְיוּ עַל כָּל מַעֲשָׂיו" וכן מה שכתוב; "גַּם עָנוּשׁ לַצְדִּיק לֹא טוֹב" האם מתחילה לא היה יודע אותם ומה נתחדש לו לאחר המעשה עם התרנגול וכי עכשיו נתגלו לו פסוקים אלו?

ואפשר לומר כך; דכמו שכתוב אצל דוד המלך שעשה את כל ההכנות כדי לבנות בית להקב"ה והכין כל מה שצריך ואפילו קידש את המקום ('זבחים' כד א) בכל זאת אומר לו הקב"ה: "אתה לא תבנה הבית לשמי" ולמה? "פי דמים רבים שפכת" ('דברי הימים' א כב ח). והרי הדם ששפך האם היה לו עבירה בזה? ח"ו! הרי הכל היה כדת וכדין ולא עבר שום איסור ח"ו – דוד המלך! אבל סוף כל סוף הוא שפך דם וכדי שאדם יזכה לבנות את בית המקדש, גם זה כבר לא טוב. ונבחר לכך שלמה המלך.

אם כן יש לומר גם כאן על דרך זה; הרי העיקר מה שברא הקב"ה את האדם הוא בשביל התורה, כמו שדרשו חז"ל; "בְּרֵאשִׁית" בשביל התורה שנקראה ראשית, בשביל ישראל שנקראה ראשית' (רש"י) העיקר זה התורה!

עשרים וששה דורות לפני מתן תורה כתוב שנתקיימו בחסדו של הקב"ה ולמרות שתמיד זה חסד, מ"מ זה היה חסד מיוחד שהדורות האלו התקיימו.

ולא לחשוב שלא היו ביניהם צדיקים, אלא היו ביניהם צדיקים גדולים מאד; מתושלח – כתוב ברבינו בחיי בספרו 'כד הקמח' בשם המדרש; 'כי מתושלח בשעה שמת, נתאבלו עליו תשע מאות כמות גדולות של מלאכים והוא בחייו היה שונה בכל יום תשע מאות פרקים משניות בשבחו של הקב"ה. דרגה כזו שאי אפשר להשיג! וככה חושבים מה היה מתושלח? סתם איזה אדם, אבל רואים שהיה כזה צדיק שבשמים בכו המלאכים על פטירתו. וכן היו שם ועבר. אך בכל זאת לא היה עדין נחת רוח להקב"ה, עד שבא אברהם אבינו והתחיל כבר מהפכה. ואז אח"כ במתן תורה הגיע השיא והיה אז הקב"ה שמח מאד כמו שכתוב שהיו דומים כלל ישראל ככלה שנכנסה לחופה עם הקב"ה. את כל זה השיגו משעת מתן תורה, אבל לפני שניתנה תורה היה הכל רק חסד כי לא היה עדין נחת רוח להקב"ה עד מתן תורה.

נמצא; דמתן תורה זה התכלית של הבריאה! התכלית של כלל ישראל! ובמה עיקר הדבר של תורה? בפה! א"כ הדבר הזה שהוא הכי יקר, הכי חשוב, מה שיש בעולם, הקב"ה לא רוצה שישמשו בו לרע, אפי' לדבר שצריך ואפילו שעל פי דין 'צדוקי מורדין ולא מעלין' אבל לא להשתמש בשביל זה עם הפה! כי הפה נוצר העיקר בשביל תורה! ושאר הדברים כגון ידים, בודאי עושים ג"כ מצוות אבל זה לא העיקר וגם לשאר ברואים הרי יש ידים אבל בן אדם נוצר עם פה, כדי לדבר. ומה הוא צריך לדבר? תורה. שהרי חז"ל אומרים; 'מה אומנותו של אדם בעולם הזה? ישים עצמו כאילם. יכול אף לדברי תורה כן? ת"ל;

"צְדָק תְּדַבְּרוּ" ('תהילים' נח) ('חולין' פט). וכן אמרו; 'פי אָדָם לְעַמֵּל יוֹלֵד' ('איוב' ה) ולא יזה עמל? 'הוי אומר; לעמל פה' ולא יזה עמל פה? 'כשהוא אומר; "לא נְמוֹשׁ סֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה מִפִּיךָ" ('הושע' א) הוי אומר; לעמל תורה נברא' בשביל זה כל הבריאה כולה קיימת וזהו העיקר.

ולכן אפילו שצריך לעשות כך לצדוקי והיה יכול להרוג אותו, מ"מ זה ראוי לעשות רק בידיים ולא בפה, כי הפה שזה הדבר שבשביל זה נברא העולם וזה תכלית הבריאה, בזה אין ראוי להשתמש אפילו למה שמותר. חידוש זה נתגלה לו

נס תחית המתים

תחית המתים של אמנון יצחק כמעט ה"י רגעים

גם בשפות:

- אנגלית,
- רוסית,
- ספרדית,
- צרפתית,

ניתן להשיג במשרדי 'שופר' טל: 03-6777779

רכישה בכמות של למעלה מ-100 דיסקים ב-5 ש"ח לדיסק בלבד!
רכישה בכמות של למעלה מ-500 דיסקים ב-2 ש"ח לדיסק בלבד!

החלוקה הינם של 100,000 דיסקים 'היה יהיה' ברחבי הארץ בעיצומה תודה לכל התורמים

עכשיו. אין הכי נמי צריך אבל הרי כתוב; "וְרָחֳמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו" וכתוב; "גַּם עֲנוּשׁ לְצַדִּיק לֹא טוֹב" ואפילו שהרי כאן צריך את זה, אה"נ שיהרוג אותו, אבל לא להשתמש עם הדבר הזה שנוצר העיקר בשביל תורה דלגבי זה נשאר; "וְרָחֳמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו" וכמו אצל דוד המלך אע"פ שהיה צריך לשפוך דם והיה אדם כל כך גדול, דוד המלך! מה שלא שייך כלל לתאר את גדלותו, בכל זאת בית המקדש לא משתמשים בו לבנות בית המקדש.

וכן כאן; אם בן אדם רוצה להשתמש עם הדבר שזה העיקר של הבריאה שלזה ברא הקב"ה את האדם עם כח הדיבור אחרת מכל הנבראים, בשביל מה? כדי שידבר עם זה בשבחים של הקב"ה, לתורה! אז הפה שנוצר בשביל זה אי אפשר להשתמש בו לרע ועל זה נשאר מה שכתוב; "וְרָחֳמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו" וכן; "גַּם עֲנוּשׁ לְצַדִּיק לֹא טוֹב" ואפילו שכאן לא צריך לרחם, אבל עם הפה – לא! זה מה שנתחדש לו, עכשיו אחרי המעשה (ואפשר שזה כונת תוס').

א"כ אנחנו רואים עד כמה אדם צריך לדעת כי העיקר מה שיש לו; זה תורה! ובפרט בני תורה שיש להם את האפשרות מה שלא כל אחד זוכה לזה, כי יש אנשים שלרגלי פרנסתם הם צריכים לעמול ואין להם אפשרות לנצל את כל היום שלהם לתורה וגם הם יהודים טובים, אבל כמה אושר יש לאדם שיכול להשתמש במה שזה העיקר של הבריאה וניתן לו בשביל זה את כח הדיבור ולמטרה זו נברא הכל, רק בשביל תורה. ■

נופט קיץ

חמישי טיטי סבת
מחנות חמדת חמונות מהנפט

במלון מפואר בכנרת ***
פרשת 'פנחס' 12/7/2012 למנינם

בהשתתפות:
הרב 'יצחק כהן צמח' שליט"א
הפייטן ר' דוד שלמה שירו הי"ו

בגפני:
❖ חוף ים כנרת
❖ בריכת שחיה
❖ פעילות לילדים
❖ הרצאות
❖ פעילות ביום חמישי

נותרו חדרים אחרונים! הגרלת ענק טבעת זהב חנינה!

במחיר מבצע 1,750 ₪ לזוג

לפרטים נוספים התקשרו:
052-5500654 אייל 054-7005001 נפתלי 054-8411448 לינוי

טיול לקברי הצדיקים עם הרב אמנון יצחק שליט"א

ביום שלישי כ"ז תמוז 17/07/12

מירון - קבר רשב"י
עבריה - רמב"ם, ר' מאיר בעל הנס
14:00 ארוחת צהרים - במלון 'המצודה' בעבריה
15:15 תפילת מנחה
15:30 הרצאת הרב אמנון יצחק שליט"א

יציאה מוקדמת האיסוף בעעה 7:30 בדוק!
בני ברק - רח' מתתיהו 10
ירושלים - בניני האומה'

זכאי "בת כפלים" חנינה! "תי כפלים" 50% הנחה

הישיבה בהפרדה מלאה!

הפרשמה בשופר רח' מתתיהו 10 בני ברק
בין השעות 09:00-15:30

03-6777779

באר שבע	אולמי ארגמן מקם נורדאו 1 יום שלישי כ' תמוז 10/07/2012
פתחת שערים ב-20:00 תחילת החוכנית ב-20:30	כניסה חנינם
בת ים	היכל התרבות סמטת אופיר 3 יום רביעי כא' תמוז 11/07/2012
פתחת שערים ב-20:00 תחילת החוכנית ב-20:30	כניסה חנינם
יפו	אודיטוריום אניס בעמונית 9 יום חמישי כב' תמוז 12/07/2012
פתחת שערים ב-20:00 תחילת החוכנית ב-20:30	כניסה חנינם
© כל הזכויות שמורות לארגון "שופר" ההרצאות מאובטחות	

סיום הש"ס תוך שנה

יצחק רצאבי ♦ ITZCHAK RETZABI

ראש ביהמ"ד בית הוראה ומכון פעולת צדיק

וראש מוסדות יד מהר"ץ בני ברק

מח"ס שלחן ערוך המקוצר ח"ח

פסקי מהר"ץ ו"ח, שו"ת עולת יצחק ג"ח, ועוד

לק"י יום שנכפל בו כי טוב (ואין טוב אלא תורה) ו' תמוז ה'תשע"ב ב'שכ"ג

קריאת קודש

דבר טוב רחש ליבו של ידידנו הדגול מזכה הרבים כש"ת הרה"ג אמנון יצחק שליט"א ההולך מחיל אל חיל ונתן אל ליבו שרבים מבעלי התשובה בזמנינו כן ירבו, קובעים עתים לתורה ועוסקים בתורה ובמדרשים ובספרי מוסר וכדומה, אשריהם ישראל, אך מושכים ידיהם מלימוד הגמרא מקוצר המשיג ומעומק המושג להיכנס לעומק שקלא וטריא, ונמצאו מפסידים חלקים גדולים בתורה, על כן הגה ברוחו הטהור לתקן להם לימוד בגירסא שבעה דפים גמרא בכל יום, וכדאמרינן בע"ז דף י"ט ע"א לעולם ליגרוס איניש אע"ג דלא ידע מאי קאמר, שנאמר (תהלים קי"ט, כ') גרסה נפשי וגו'.

ומה טוב ומה נעים לפרסם הדבר ולהפיצו בישראל, וכבר כ' רבינו בחיי בכד הקמח שלהי ע' תורה א' דף תס"ה, ידוע כי קריאת התורה מצוה (גדולה) היא אע"פ שלא יבין מה שקורא וכו' יעו"ש.ב. וכ' החיד"א במורה באצבע אות מ"ג, לפחות בקריאת המשנה ישתדל להבין פירוש התיבות אף שלא יבין פירוש העניין באמת, שאם לא יבין אף התיבות, יש מי שכתב דאינו נחשב לימוד כלל ע"כ. והיש מי שכתב, נראה שכוונתו למג"א סי' נ' סק"ב. ומבואר שגם זה אינו מוסכם, ואכן בספרו מראית העין שם בע"ז דף י"ט ע"א ד"ה ואמר, הביא מי שחלק על המג"א, ומסיק (אפילו להמג"א) שאם מבין פירוש התיבות, הגם שאינו יודע הפירוש [ה]אמיתי כמו שפירשו המפרשים, נחשב לימוד יעו"ש.

ובמאמר מרדכי שם בסי' נ' ושאר אחרונים דנו על דברי המג"א יעו"ש, ובמה שהעליתי בזה בס"ד בבארות יצחק על פסקי מהר"ץ הל' ברכות השחר דף ק"י ס"ק מ"ג בשם הענף חיים דאפי' להמג"א, מ"מ הלומד בזוה"ק לעולם עולה לו ללימוד אעפ"י שאינו מבין וכמ"ש המקובלים, ומסיים ששמע בשם רב מקובל אלד"י שעלפי הסוד עיקר הלימוד הוא הגירסא אף באין מבין יעו"ש, ור"ל גם בפשטי התורה. ומקור העניין הוא בשער המצוות להאר"י פ' ואתחנן דף ל"ג ע"א כי תכלית הפלפול ועיון ההלכה הוא לשבר הקליפות וכו', אמנם עסק התורה ממש, אינו העיון, רק קריאת התורה בעצמה בארבע דרכיה שהם ראשי תיבות פרד"ס וכו'. ועיון ביאור העניין במאמר דרך עץ החיים, שבשלהי סי' אהבת שלום (שבחי תורת הרש"ש) מדף קע"ג. ומש"כ בס"ד בנפלאות מתורתך ע"פ אם בחקתי תלכו, בעניין עסק התורה בעומק ובפלפול ובעמל, שזהו עיקר ההשגה והתועלת. ובמ"ש באבן ספיר ח"א פרק ט"ז דף נ"ג בעניין דרך הלימוד בתימן מקופיא, ואכמ"ל. והעיקר שהכל לפי האדם ולפי העניין, ואין למדים איראפשר משאפשר, והרי בודאי אפי' בגירסא בעלמא יבינו מעט, והוי כמי שנכנס לחנותו שלבשם שלכלהפחות קולט ריח טוב. הלכך לפעלא טבא אמינא יישר, יגדיל תורה ויאדיר וחפץ ה' בידו יצלה, אשרי אנוש יעשה זאת ובן אדם ויחזיק בה.

כעתירת ידידו המוקירו כרו"ע

הצ' יצחק בכמהר"ג רצאבי יצ"ו

